

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.834 van 4 juli 2002
in de zaak A. 60.976/VII-12.818.**

In zake : de n.v. DEN BEMPD,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. HEERMAN,
kantoor houdende te TURNHOUT,
Kempenlaan 29

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWER-
PEN.

--

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DEN BEMPD op 22 november 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 september 1994 waarbij het beroep ingediend door "buurtbewoners Turnhoutsebaan-Veldenstraat" tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Retie van 24 mei 1994 houdende het verlenen van een vergunning aan de n.v. DEN BEMPD tot het exploiteren te 2470 Retie, Turnhoutsebaan 40, van een ontspanningsgelegenheid met sportcentrum, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 96.819 van 21 juni 2001 waarbij de debatten worden heropend en het door de Auditeur-generaal aan te duiden lid van het Auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek van de zaak;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 27 november 2001 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 28 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Bestuurssecretaris T. DEPOORTER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak werden uiteengezet in het arrest nr. 96.819 van 21 juni 2001;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert van artikel 36, 1°, c), van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I); dat de verzoekende partij dat middel als volgt adstrueert :

Met het bestreden besluit is gunstig gevolg gegeven aan het administratief beroep onder de overweging dat het aanvraagdossier onvolledig was en onvoldoende elementen bevatte om een degelijke besluitvorming ten gronde te vormen.

Indien de vergunningsaanvraag onvolledig wordt bevonden, dan wordt overeenkomstig artikel 36, 1°, c), van Vlarem I de aanvrager binnen de veertien dagen na de indiening van de aanvraag, hiervan door het college van burgemeester en schepenen in kennis gesteld met vermelding van de gegevens die ontbreken of nadere toelichting vereisen. Indien die kennisgeving niet tijdig wordt gedaan, wordt de aanvraag geacht ontvankelijk en volledig te zijn voor zover de voorgeschreven dossiertaks is betaald;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord in essentie als volgt reageert :

De verzoekende partij geeft aan het ontvankelijk- en volledigheidsonderzoek een inhoud die het niet heeft. Bij het indienen van de aanvraag onderzoekt de overheid de ontvankelijkheid en volledigheid ervan overeenkomstig artikel 5 van Vlarem I, nl. of het formulier alle relevante gegevens bevat, of de plannen zijn bijgevoegd en het betalingsbewijs van de dossiertaks. Er is in dat stadium nog geen onderzoek ten gronde.

In casu betrof de aanvraag een inrichting van tweede klasse, met volledig- en ontvankelijkheidsonderzoek door het college van burgemeester en schepenen. Bij de behandeling van het beroep heeft de bestendige deputatie daarvoor geen bevoegdheid meer, doch enkel voor het onderzoek van de ontvankelijkheid en volledigheid van het beroepschrift.

Alle door artikel 5 van Vlarem I vereiste gegevens waren aanwezig, zodat het college van burgemeester en schepenen de aanvraag ontvankelijk en volledig heeft verklaard. Pas later bij het onderzoek ten gronde, oordelen de adviesverlenende instanties en de bestendige deputatie dat de omschrijving van de aanvraag zo vaag is, dat geen onderzoek ten gronde naar eventuele milieuhinder mogelijk is.

De bestendige deputatie is van oordeel dat de aanvrager een nieuwe aanvraag met een gedetailleerde opgave van de gevraagde rubrieken kan indienen, hetgeen op 2 december 1994 is gebeurd;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord nog in essentie doet gelden wat volgt :

De ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag worden in eerste aanleg onderzocht, in casu door het college van burgemeester en schepenen. In graad van beroep is de bestendige deputatie daar niet voor bevoegd.

De beslissing van de bestendige deputatie is er echter op gesteund dat het aanvraagdossier onvolledig is en onvoldoende elementen bevat om een degelijke besluitvorming ten gronde te vormen. De bestendige deputatie kan haar opheffingsbesluit in rechte niet gronden op een onvolledigheid van de aanvraag;

2.4. Overwegende dat uit niets blijkt dat de volledig- en ontvankelijkheidsverklaring van de aanvraag die in eerste aanleg werd gedaan tot gevolg heeft dat de in graad van beroep oordelende overheid de vergunningsaanvraag niet meer onontvankelijk of onvolledig zou kunnen verklaren; dat de devolutieve werking van het administratief beroep inhoudt dat, bij het ontbreken van een andersluidende bepaling, de beroepsinstantie, uiteraard binnen de grenzen van het bij haar aanhangig gemaakte beroep, de aanvraag in haar geheel in al haar aspecten opnieuw onderzoekt; dat daarenboven de volledighedsverklaring bedoeld bij artikel 36 van Vlarem I louter de verklaring inhoudt dat de aanvraag de in artikel 5 van hetzelfde reglement voorgeschreven gegevens en bijlagen bevat, zonder een oordeel te vellen over de inhoud van die gegevens; dat dienvolgens de verwerende partij wel degelijk bevoegd was vast te stellen dat de aanvraag te vaag was om deze ten gronde te beoordelen; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat, gelet op het voorgaande en gelet op het arrest nr. 96.819 waarin het eerste middel ongegrond werd bevonden, het beroep dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juli tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.